



Vonnisnummer / Griffinummer 2023 / 4718
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 24 oktober 2023
Naam van de beklagde(n) D.M.
Systeemnummer parket 20CO40596 Rolnummer 21A001971 Notitienummer parket AN37.LB.50286/2020

rechtbank van eerste aanleg
Antwerpen, afdeling
Antwerpen
Kamer AC10

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

BURGERLIJKE PARTIJ(EN) :

En waarbij op 10 januari 2023 ter griffie van de correctionele rechtbank te Antwerpen een nota burgerlijke partijstelling werd neergelegd voor :

O.M.,
geboren te (...) (Bolivia) op (...)
van Spaanse nationaliteit
ingeschreven te (...)

burgerlijke partij, die verstek laat gaan

tegen:

BEKLAAGDE(N)

1. **D.M.**,
RRN (...)
geboren te (...) (Nederland) op (...)
van Nederlandse nationaliteit
met woonstkeuze te (...)
verblijvende te (...) (Nederland), (...)

006186

beklaagde, bijgestaan door meester V.C., advocaat te (...), loco Meester D.W, advocaat te (...).

2. **L.J.**,
RRN (...)
geboren te (...) (Nederland) op (...)
van Nederlandse nationaliteit
met woonstkeuze te België (...)
ingeschreven te (...) (Nederland), (...)
thans verblijvende te (...)

006187

beklaagde, bijgestaan door Meester C.P., advocaat te (...).

3. **T.E.**,
RRN (...)
geboren te (...) (Nederland) op (...)
van Nederlandse nationaliteit
ingeschreven te (...)

006188

beklaagde, die verstek laat gaan.

006189

4. T.C.,
RRN (...)
geboren te (...) (Nederland) op (...)
van Nederlandse nationaliteit
ingeschreven te (...) (Nederland) (...)

beklaagde, die verstek laat gaan.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog,

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

te Schilde en/of bij samenhang te Retie in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen (afdeling Turnhout) en/of bij samenhangelders in het Rijk in de periode van 1 januari 2018 tot en met 25 februari 2021

door D.M. en L.J.

ten nadele van:

- o B.M., geboren te (...) (Ecuador) op (...)
- o D.R., geboren te (...) op (...)
- o D.T., geboren te (...) (Bulgarije) op (...)
- o D.E., geboren te (...) (Unie der Sovjetrepubliek) op (...)

- o O.M., geboren te (...) (Bolivia) op (...)
- o K.K., geboren te (...) (Bulgarije) op (...)
- o S.F., geboren te (...) op (...)
- o T.S. geboren te (...) op (...)
- o V.S., geboren te (...) (Rwanda) op (...)

B valsheid in handels- of bankgeschriften of in private geschriften, en gebruik ervan - namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen

met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften valsheid te hebben gepleegd door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de hiervoren vermelde valse akte of van het hiervoren vermelde valse stuk gebruik te hebben gemaakt. (art. 193, 196 lid 1 en 3, 213 en 214 Sw)

Te weten, een handgeschreven verklaring in naam van L.J. te hebben opgesteld dan wel de opdracht hiertoe te hebben geven, dit ten behoeve van de raadkamer bij de periodieke controle op de voorlopige hechtenis, om aan te geven dat D.M. haar potentiële aanhouding onder elektronisch toezicht zou kunnen uitzitten op het adres (...) te Schilde. Hierop tevens de handtekening van L.J. te hebben aangebracht dan wel laten aanbrengen zonder dat deze hiervan kennis had. Vervolgens desbetreffende verklaring in de procedure voor de raadkamer aan het dossier te hebben gevoegd voor nuttig gevolg. Dit alles gedaan te hebben met bedrieglijk opzet teneinde medeverdachte L.J. hierin niet te moeten kennen.

Een kopie van het van valsheid betichte stuk zich bevindende in het dossier onder stuk 8 – kaft G2 – deel I (GO 219/2020).

te Schilde en/of bij samenhang te Retie in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen (afdeling Turnhout) en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 28 april 2021 en 4 mei 2021, op een niet nader te bepalen datum

door D.M., T.E. en T.C.

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van :

- de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 7 september 2022;
- het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling te Antwerpen van 28 maart 2023;

waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

De rechtbank verleent akte van burgerlijke partijstelling aan OM.
welke haar nota neerlegde ter griffie, niet verschijnende ter zitting, noch iemand voor haar.

De beklaagden TE, TC. zijn niet verschenen hoewel ze rechtsgeldig werden gedagvaard.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Tenlastelegging A: Feiten en beoordeling van de schuld

1.1

In het kader van een gecoördineerde actie inzake verborgen en verdoken prostitutie maakt het prostitutieteam van de politie op 15 april 2020 een afspraak met een escort-dame via een oproepnummer eindigend op (-) gelinkt aan de website (L). Er wordt een afspraak gemaakt voor een escort-dame de volgende dag, voor een duurtijd van één uur met een prijs van 180 euro.

Op 16 april 2020 komt er op het tijdstip van de afspraak niemand opdagen. De dag nadien ontvangt de politie een bericht dat de escort-dame ter plaatse is geweest en dat er betaald dient te worden. Na de mededeling dat er niemand aanwezig was wordt de keuze gegeven om te betalen of een nieuwe escort-dame te ontvangen tegen betaling.

Het oproepnummer eindigend op (-) is geregistreerd op naam van tweede beklaagde LJ die zaakvoerder is van een callcenter, uitgbaat in Retie aan de (-).

Er blijken meerdere websites, minstens twaalf in België en vierenzeventig in Nederland, te bestaan met een gelijkaardige URL. Deze websites zijn allen gelinkt aan hetzelfde oproepnummer eindigend op (-) dat gebruikt dient te worden om een afspraak te maken met een escort-dame.

1.2

In dezelfde periode ontvangt de politie melding van V.J. en K.R. Beide personen hebben als webmaster gewerkt voor het escortbedrijf dat de verschillende websites uitbaat. K.R. stelt in zijn verklaring dat eerste beklaagde DM. de dagelijkse leiding heeft van de escortservice. Zij is vaak aanwezig op weekdays en altijd in het weekend. Binnen de organisatie is ze gekend als 'D'. Op haar vraag heeft K.R. in een netwerk van 30 websites voorzien. Hij verklaart verder dat de dames die voor het bedrijf werken en hun diensten als escort leveren, financieel kwetsbare personen zijn. Wanneer een afspraak gemaakt wordt met een klant voor 150 euro houdt de escort-dame er zelf 40 of 50 euro aan over. Het overige gaat naar de chauffeur en het bedrijf. De dames moeten heel de nacht beschikbaar zijn en hebben minimaal drie en tot zes boekingen per nacht. Alle uitbetalingen gebeuren cash. Hij verklaart ook dat er binnen het bedrijf geprobeerd wordt klanten op te lichten door zogezegd meisjes te sturen of valse facturen over te maken.

1.3

Burgerlijke partij O.M., die in de maand januari 2020 als escorte voor eerste en tweede beklagde werkte, legde een gelijklopende verklaring af. Om te kunnen werken als escort dame moest ze een Nederlandstalig document ondertekenen waarop de seksuele diensten stonden die ze diende te verlenen. Zo werd er onder meer vermeld: orale seks zonder condoom en SM diensten. Als ze niet tekende mocht ze niet werken, ze kon niet kiezen welke diensten ze wenste te verstrekken. Ze moest zeven dagen per week werken, telkens van 20:00u tot 06:00u, waarbij ze minstens drie klanten diende te hebben. Ze werd opgehaald door een chauffeur die haar de hele nacht vervoerde. Gemiddeld had ze vijf klanten per shift. Ze kreeg per klant 50 euro, dat was minder dan de helft van wat de klant betaalde. Ze voelde zich hierdoor bestolen. Het gebeurde soms dat de klant niet akkoord was met de gestuurde escorte-dame, er moest dan 150 euro betaald worden waarbij er door het escortbureau beloofd werd iemand anders te sturen, hetgeen dan niet gebeurde. Als ze niet wilde werken werd ze bang gemaakt dat ze nadien geen werk meer zou hebben.

1.4

Eerste beklagde D.M. verklaart dat ze, samen met tweede beklagde L.J., vanuit het kantoor in Retie een boekingservice runt voor escortdames. Tweede beklagde is de zaakvoerder, zij is eerder de meewerkende partner. Ze wordt binnen het kantoor aangesproken als 'D.'. Ze hebben verschillende telefonistes in dienst, zij maakt de planning wie er wanneer werkt. De escort-dames werken als zelfstandige en bepalen zelf welke diensten ze aanbieden. Ze worden thuis opgehaald door een chauffeur die heel de avond met hen rondrijdt. Er wordt 150 euro per uur gerekend, hiervan is 50 euro te betalen aan het kantoor, het overige gedeelte verdelen de dames zelf tussen zichzelf en de chauffeur, meestal is het ook 50 euro voor de chauffeur.

Tweede beklagde L.J. verklaart dat hij vanuit het pand in Retie een escortbureau runt. Hij is de leidinggevende en heeft twee voltijdse telefonistes in dienst en vier deeltijdse. Hij werkt zelf drie dagen per week enkele uren voor het bureau op het kantoor in Retie. Eerste beklagde D.M. is in het weekend steeds aanwezig. De chauffeurs en dames zijn zelfstandigen. Als de klant 150 euro betaalt is er 60 euro voor de escort-dame, 35 à 50 euro voor de chauffeur en 40 euro voor het escortbureau. De escort-dames kiezen zelf welke diensten ze aanbieden, er is geen contract. Na confrontatie met enkele bevindingen uit het onderzoek wijzigt hij zijn verklaring en stelt hij dat de escort-dames altijd minstens 50 euro krijgen per afspraak. In een latere verklaring bevestigt hij dat de escort-dames 50 euro ontvangen per klant, de chauffeurs 50 à 75 euro (naar gelang de afstand, voor een verre afspraak was het tarief 180 euro), het overige bedrag was voor het kantoor. De maandelijkse omzet van het escortbureau bedraagt tussen de 50 000 en de 70 000 euro.

1.5

Uit de informatie die verzameld werd bij een huiszoeking op het adres in het bedrijfspand in Retie, (...) en op het privéadres van tweede beklagde L.J. in Schilde, (...) konden vijfenveertig escorte-dames, dertien chauffeurs en veertien telefonistes die voor eerste en tweede beklagde gewerkt hebben worden geïdentificeerd.

1.6

Negen dames die escortdiensten hebben uitgevoerd voor eerste en tweede beklagden legde een verklaring af bij de politie. De opsporing van deze dames verliep moeilijk, sommigen wensten geen verklaring af te leggen, anderen waren op geen enkele wijze te bereiken.

In alle afgelegde verklaringen wordt de wijze van organisatie en het behandelen van de dames door eerste en tweede beklagde op gelijkaardige wijze, als volgt, beschreven:

- ze konden na sollicitatie onmiddellijk beginnen, er werd een kopie genomen van hun identiteitskaart en er werd een formulier ingevuld met de diensten die ze wilden aanbieden, hiermee werd door het bureau geen rekening gehouden bij het aannemen van opdrachten en het sturen van de dames naar klanten;
- de dames werden opgehaald door een chauffeur die hen heel de avond, nacht en ochtend naar de verschillende afspraken bracht. De chauffeur werd door de telefonistes van het bureau op de hoogte gehouden. De dames hadden zelf geen kennis van de planning, adressen noch praktische en financiële afspraken die gemaakt werden met de klanten, deze werden hen telkens meegedeeld vlak voor zij de opdracht dienden uit te voeren;
- de chauffeur ontving informatie over het totaal te betalen bedrag dat per klant afgesproken werd en de verdeling hiervan. De gebruikelijke prijs voor één uur was 150 à 180 euro, hiervan was 50 voor de escort-dame, 50 voor de chauffeur en het saldo voor het escortbureau van eerste en tweede beklagde. Na de derde klant moest de dame bijkomend 15 tot 30 euro van haar deel betalen aan de chauffeur ter vergoeding van de kost voor de extra kilometers, hierdoor verdiende ze aan de derde klant per avond minder dan 50 euro. Voor sommige extra diensten betaalde de klant extra, minimaal 100 euro. Hiervan ontving de escort-dame 50 euro, ongeacht het door de klant bijbetaalde bedrag;
- wanneer een escorte-dame een klant of een extra dienst weigerde, diende zij de mislopen inkomsten voor het bureau te vergoeden;
- de klanten waren vaak ontevreden omdat het bureau geen rekening hield met de aan de klanten beloofde dame, evenmin met de voorkeuren en wensen van de (extra) diensten die door de escort-dame geleverd dienden te worden. Hierdoor dienden zij seksuele handelingen te stellen waarover zij geen vrije keuze hadden;
- de dames werden door eerste beklagde aangezet om de klanten op te lichten. Ze moesten na een half uur al vertrekken, wanneer een klant in een hotel verbleef moesten ze het geld aannemen, meedelen dat ze iets vergeten waren in de auto en zonder het verlenen van hun diensten vertrekken. Als het rustig was drong het escortbureau dames op bij klanten;
- door geen rekening te houden met de wensen van de klanten en deze van escorte-dame die er gestuurd werd alsook de druk om klanten op te lichten werden de dames regelmatig in gevaarlijke situaties gebracht;

- de escorte-dames moesten heel de avond en nacht beschikbaar zijn, als er geen afspraken waren moesten ze wachten in het voertuig van de chauffeur. De chauffeur werd vergoed voor deze uren, de dames kregen hiervoor geen vergoeding;

- de escorte-dames die een verklaring aflegden werkten voor eerste en tweede beklagde uit financiële noodzaak, ze bevonden zich in een precaire financiële situatie omwille van een hoge schuldenlast, een ontoereikend inkomen of een moeilijke sociale situatie als alleenstaande moeder. Door de lage verdiensten en de ongelijke verdeling van de omzet voelden ze zich opgelicht.

Uit de verschillende verklaringen in het strafdossier blijkt ten slotte dat er een groot verloop was van escorte-dames die voor eerste en tweede beklagde werkten. Eerste beklagde en tweede beklagde stellen dit zelf in hun verklaring, dit wordt bevestigd door de verklaringen afgelegd door de dames zelf, de meerderheid werkte slechts een korte periode voor het escortbureau.

1.7

Voor het escortbureau van eerste en tweede beklagde werkten, naast de dames die de diensten uitvoerden, verschillende chauffeurs. Meerdere onder hen konden in het onderzoek geïdentificeerd worden en legden een verklaring af. De inhoud van deze verklaringen is gelijklopend en bevestigt hetgeen werd verklaard door de dames zelf.

De escorte-dame had geen zeggenschap over de afspraken. Ze werd opgehaald en vervolgens rondgeleden door de chauffeur die de opdrachten en gemaakte afspraken ontvingen van het bureau. De chauffeur is degene die op de hoogte gebracht werd over het afgesproken bedrag voor de te verlenen diensten en de verdeling ervan.

In elke verklaring wordt de verdeling van de opbrengst gepreciseerd en bevestigd, zijnde bij een betaling van 180 euro, 50 euro voor de dame, 50 euro voor de chauffeur en 80 euro voor het bureau van eerste en tweede beklagde. Vanaf de derde klant diende de escorte-dame van haar deel een betaling te doen aan de chauffeur voor de kosten van benzine.

De chauffeurs ontvingen het geld, na aftrek van het deel voor de dames zelf, en bezorgden deze sommen op geregelde tijdstippen aan het kantoor in Retie.

Zij bevestigen dat de betalingen onofficieel gebeurden en dat sommige van de dames die zij vervoerden dronken en onder invloed waren.

De chauffeurs verklaren eveneens dat het escortbureau klanten oplicht, onder meer door escorte-dames te laten vertrekken na soms 15 à 20 minuten in plaats van een uur. Ze kregen regelmatig te maken met ontevreden klanten. Verschillende chauffeurs verklaren te zijn gestopt met rijden voor het escortbureau omdat hun persoonlijk voertuig schade had opgelopen door een ontevreden klant.

1.8

Ook H.C., die lange tijd als telefoniste en manager (bij afwezigheid van eerste beklagde) voor het escortbureau werkte, bevestigt hetgeen werd verklaard door de escorte-dames en hun chauffeurs op de essentiële punten. Meer bepaald de verdeling van de omzet, het aantal klanten per dame en de sociale en financiële kwetsbaarheid van de dames die de diensten uitvoerden.

Ook de telefoontap op het oproepnummer eindigend op -(...) toont aan dat het escortbureau van eerste en tweede beklagde prijzen hanteerde van 170 à 180 euro per uur en 300 euro voor twee uur dienstverlening door de escorte- dames.

1.9

Eerste en tweede beklagde verklaren dat zij het escortbureau samen hebben opgericht. Eerste beklagde had eerder al een soortgelijk bureau in Nederland. De onderneming staat ingeschreven op naam van tweede beklagde L.J. Eerste beklagde stelt dat zij eerder meewerkende partner is en dat L.J. de leiding heeft over het bureau. Tweede beklagde stelt dat hij een drietal dagen per week enkele uren aanwezig is en voornamelijk de administratie verwerkt.

De eerder administratieve en praktische functie van L.J. wordt bevestigd in de verschillende verklaringen van de voormalige IT medewerker, telefonistes en chauffeurs.

Uit deze, inhoudelijk gelijklopende, verklaringen blijkt echter dat eerste beklagde een veel grotere leidinggevende en bepalende rol speelde in de onderneming en wijze van uitbating dan zij zelf doet uitschijnen.

Eerste beklagde wordt in verschillende verklaringen aangewezen als zijnde diegene die de dagelijkse leiding had over het escortbureau. Enkel als zij niet aanwezig was, nam H.C. deze taak van haar over.

Eerste beklagde was elk weekend aanwezig in het escortbureau. Uit de uitgevoerde telefoontap op het persoonlijk oproepnummer van eerste beklagde D.M. eindigend op -(...) blijkt dat ze, wanneer ze niet aanwezig is, regelmatig contact opneemt met het callcenter van het escortbureau om te informeren naar de stand van zaken; de telefonistes aan te sturen; het uurrooster te regelen en telefonisch contact op te nemen met klanten aangaande betalingen.

Ook uit de uitlezing van haar gsm-toestel kan haar leidinggevende rol vastgesteld worden. Dit komt duidelijk naar voor uit de gesprekken aangetroffen in haar whatsapp-account. Zo neemt ze onder meer elke dag contact op met het algemene nummer van het bureau eindigend op -(...) waarbij ze nagaat hoe het gaat met het bureau en wie er op de baan is. Uit de talrijke instructies die eerste beklagde doorgeeft via de whatsappgroep 'escort toppers', die bestaat uit telefonistes die voor het bureau werken, kan er geen twijfel zijn over haar sturende en coördinerende rol.

Binnen het escortbureau is haar roepnaam 'D.', zoals ze zelf in haar verklaring bevestigt. Uit verschillende in het dossier aanwezige verklaringen blijkt verder dat ze in het weekend de escortdames aanspoorde de klanten op te lichten en meer te werken. Dit wordt eveneens bevestigd door haar communicaties in de whatsappgroep 'escorte toppers' waarvan de inhoud bekomen werd na uitlezing van het persoonlijk gsm toestel (...) met oproepnummer eindigend op -(...) van eerste beklagde D.M. In deze groep geeft zij als instructie aan de telefonistes door dat alle afspraken aangenomen dienen te worden, er geen nee gezegd mag worden tegen klanten, ook al kan de afspraak niet nagekomen worden. Ze stelt dat het belangrijk is om omzet te draaien en er geen probleem is als er wel verkocht wordt maar uiteindelijk geen dame gestuurd wordt.

1.10

Bij de huiszoeking in het bedrijfspand in Retie werd een usb-stick in beslag genomen waarop een boekhouding bijgehouden werd van de omzet van het escortbureau en de verdeling ervan tussen de escorte-dames, chauffeurs, diverse kosten en saldo voor het bureau.

Voor de periode september-oktober 2018 was er een omzet van 193.040,00 euro waarvan de escorte-dames 67.500,00 euro ontvingen, de chauffeurs 49.570,00 euro, er 5.945,00 euro naar diverse kosten gingen en 70.025,00 euro naar het bureau.

Voor het volledige jaar 2019 was er een omzet van 799.270,00 euro waarvan de escorte-dames 274.595,00 euro ontvingen, de chauffeurs 206.730,00 euro, er 25.680,00 euro naar diverse kosten gingen en 292.265,00 euro naar het bureau.

Voor het volledige jaar 2020 was er een omzet van 562.050,00 euro waarvan de escorte-dames 176.745,00 euro ontvingen, de chauffeurs 146.657,50 euro, er 11.395,00 euro naar diverse kosten gingen en 227.252,50 euro naar het bureau.

Uit de whatsapp gesprekken die bekomen werden door de uitlezing van het persoonlijk gsm-toestel (...) met oproepnummer eindigend op -(...) van eerste beklagde D.M. blijkt dat eerste en tweede beklagde het er over eens zijn dat ze, samen met de twee dochters van eerste beklagde, zijnde derde en vierde beklagde, goed van de opbrengst van het escortbureau kunnen leven en in een mooi huis kunnen wonen.

Dat beklagden goed van de opbrengst konden leven wordt bevestigd door het financieel onderzoek in het strafdossier waaruit blijkt dat eerste en tweede beklagden het bedrijfspand in Retie met bijhorend appartement huurden voor de prijs van 2.350 euro per maand, een villa met zwembad in Schilde voor de huurprijs van 3.850 euro per maand en twee appartementen in Nederland voor derde en vierde beklagde met een maandelijkse huurprijs van ongeveer 1.500 euro elk. Verder hadden eerste en tweede beklagde 2 leasingcontracten lopen voor 2 voertuigen (...) en 2 huurcontracten voor een voertuig (...) en een (...). Bij de huiszoeking in de woning te Schilde werden luxegoederen aangetroffen en een motor (...). Tenslotte blijkt uit het onderzoek en de verklaringen van de vier beklagden dat ook derde en vierde beklagde maandelijks als student over een ruime financiële toelage beschikten die zij ontvingen van eerste en tweede beklagde.

1.11

Ter zitting stellen eerste en tweede beklagde dat zij niet op de hoogte waren van enig verbod tot het uitbaten van een escorte-service in België. Eerste beklagde had voordien jarenlang hetzelfde bedrijf in Nederland. Ze voeren aan dat ze de escorte-dames altijd correct behandeld en op een juiste wijze vergoed hebben. Er zouden enkel problemen geweest zijn met H.C. die een zelfde bedrijf wilde opstarten, dit ook gedaan heeft na de sluiting van het bureau van eerste en tweede beklagde, en zij, om dit doel te bereiken, anderen tegen hen zou hebben opgezet.

De rechtbank stelt vast dat de verklaringen van escorte-dames en chauffeurs in het dossier geloofwaardig, inhoudelijk gelijklopend en coherent zijn. Bovendien wordt de inhoud ondersteund door de objectieve elementen uit het strafdossier en zijn er geen elementen die de verklaringen inhoudelijk tegenspreken.

Het gegeven dat de escorte-dames volgens eerste en tweede beklagde niet gedwongen werden en er zelf voor kozen om contact op te nemen met het escortbureau om voor hen te werken en dat mevrouw H.C. een eigen bureau gestart zou zijn nadat dit van eerste en tweede beklagde tijdens het lopende onderzoek gesloten werd is voor de rechtbank geen element dat aannemelijk maakt dat alle verklaringen en informatie bekomen tijdens het onderzoek onwaar zou zijn en voortkomend uit ran-cune van mevrouw H.C..

1.12

De rechtbank stelt vast dat eerste en tweede beklagde de escort-service die zij uitbaatten organiseerden op een wijze waarbij alle zeggenschap en eigen keuze van de uitvoerende escorte-dames werd uitgesloten.

De dames werden opgehaald en moesten heel de nacht beschikbaar zijn, ze werden rondgereden zonder enige rechtstreekse communicatie of informatie over locatie, klant, uit te voeren seksuele diensten noch financiële afspraken. Ze hadden bovendien geen zeggenschap over de uit te voeren seksuele diensten noch de financiële tegenprestatie. De dames mochten diensten tegenover klanten niet weigeren en werden financieel gesanctioneerd indien ze dit toch deden.

Ze werden aangezet tot oplichting van de klanten en werden naar hen toe gestuurd zonder rekening te houden met de wensen geuit door de klant waardoor ze door eerste en tweede beklagde in gevaar werden gebracht.

Eerste en tweede beklagde hebben de escorte-dames die voor hen werkten uitgebuit door hen enerzijds ondermaats te vergoeden voor de diensten die zij verstrekten en anderzijds het grootste gedeelte van de door de klanten betaalde vergoeding voor zichzelf te houden. De dames dienden bovendien te werken in een sfeer van oplichting en bevonden zich dermate onder morele druk en dwang dat ze niet konden weigeren.

De escorte-dames werkten voor het escortbureau uit financiële noodzaak, ze bevonden zich in een preciaire financiële situatie omwille van een hoge schuldenlast, een ontoereikend inkomen, een verslaving of een moeilijke sociale situatie als alleenstaande moeder. Hierdoor was hun keuze om voor eerste en tweede beklagde te werken geen vrije keuze. Het inkomen dat zij hiermee vergaarden was niet in verhouding met de door hen verleende diensten. Eerste en tweede beklagde en hun kinderen leidden een luxeleven met het aandeel dat zij zelf behielden van de betalingen door de klanten.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten onder tenlastelegging A met inbegrip van de verzwarende omstandigheden bijgevolg correct gekwalificeerd zijn. Een herkwalificatie naar pooierschap zoals voorzien in artikel 433^{quater}/1 Sw. is niet aan de orde.

De feiten voorzien onder tenlastelegging A lastens eerste en tweede beklagde zijn bewezen zijn gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de verklaringen van de escorte-dames;
- de verklaringen van de chauffeurs;
- de resultaten van de telefoontap;
- de uitlezing van de gsm-toestellen;
- de resultaten van het telefonieonderzoek;

- de resultaten van de huiszoekingen;
- het financiële onderzoek;
- de verklaringen van eerste en tweede beklaagde;

2. Tenlastelegging B: Feiten en beoordeling van de schuld

Lopende het onderzoek werd een tapmaatregel opgelegd op het SIDIS-nummer van eerste beklaagde D.M..

Op 29 april 2021 neemt eerste beklaagde contact op met haar dochter T.E., derde beklaagde. Eerste beklaagde dient voor de raadkamer te verschijnen en wil proberen haar voorhechtenis in de gevangenis te laten omzetten naar elektronisch toezicht op het adres in Schilde waar tweede beklaagde L.J. ingeschreven is. Zij heeft daarvoor de schriftelijke toestemming nodig van tweede beklaagde die zich eveneens in voorhechtenis bevindt.

In dit gesprek zet eerste beklaagde derde beklaagde aan deze verklaring op te stellen, een kopij te maken van het paspoort van L.J. en zijn handtekening onder dit document te zetten.

In een tweede gesprek op 2 mei 2021 tussen derde beklaagde T.E. en eerste beklaagde D.M. deelt T.E. mee dat haar zus T.C., vierde beklaagde, de verklaring heeft opgesteld.

In haar verklaring bevestigt T.E. dat haar zus T.C. de verklaring in naam van L.J. heeft opgesteld en ondertekend, T.E. had gezegd dat het kon omdat ze de mondelinge toestemming had van L.J..

T.C. stelt dat ze de verklaring inderdaad heeft opgesteld en ondertekend, omdat zij in België was met het paspoort van L.J. verklaarde dat hij op de hoogte was van de verklaring en de inhoud ervan, maar dat hij niet wist dat zijn handtekening nagemaakt werd.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten onder tenlastelegging B bewezen zijn gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de resultaten van de telefoontap;
- de verklaringen van tweede, derde en vierde beklaagde.

3. Straftoemeting

De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een extreem vervaagd normbesef, waarbij de drang naar gemakkelijk geldgewin primeert op het respect voor de fysieke en psychische integriteit van de slachtoffers. Eerste en tweede beklaagde maakten schaamteloos misbruik van de afhankelijke positie waarin de slachtoffers zich bevonden om hieruit munt te slaan. De prostitutieactiviteiten houden belangrijke risico's in voor de veiligheid en de fysieke, psychische en seksuele integriteit van de betrokken escorte-dames, die zich in kwetsbare situaties bevonden.

Dat beklagden goed verdienen aan de prestaties van de bij hen werkzame escorte-dames blijkt uit de verklaringen van de escorte-dames, de aangetroffen boekhouding en de levensstijl van beklagden.

Uit het strafdossier blijkt dat eerste en tweede beklagde goed wisten wat ze deden en dat ze in volle kennis het escortbureau op onaanvaardbare wijze uitbaatten. Het is stuitend dat zij blijven volhouden dat zij de escorte-dames correct behandelden, dat de verdeling van de inkomsten economisch correct was en dat zij menen dat hetgeen hen toekwam een rechtmatig deel was. Eerste en tweede beklagde zetten de escorte-dames onder druk met als enkel doel hun persoonlijk voordeel.

Eerste beklagde zette bovendien eveneens haar kinderen, derde en vierde beklagde, onder druk om op valse wijze een document te bekomen waarmee ze kon trachten haar voorhechtenis op andere wijze uit te voeren. Derde en vierde beklagde stelden zich hier geen vragen bij en voorzagen haar van een valselijk opgemaakte verklaring.

De rechtbank houdt bij de bestraffing rekening met de aard en de ernst van de feiten, ieders aandeel hierin, de leeftijd en persoonlijkheid van beklagden, hun persoonlijke situatie en hun strafrechtelijk verleden.

De bewezen feiten vermengen zich in hoofde van eerste beklagde als gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat slechts één straf wordt opgelegd.

Eerste beklagde D.M. beschikt in België nog over een blanco strafregister. Zij werd in Nederland reeds veroordeeld tot een gevangenisstraf van 360 dagen. Ze verzoekt om een straf met uitstel.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboetes zijn gepast. De rechtbank verleent nog een gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging. Om het ontradend karakter te maximaliseren wordt de maximale uitsteltermijn opgelegd. Verder wordt zij voor een periode van zeven jaar ontzet uit de rechten zoals voorzien in artikel 31,1° Sw.

Tweede beklagde L.J. beschikt in België nog over een blanco strafregister.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboetes zijn gepast.

De rechtbank verleent nog een gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging. Om het ontradend karakter te maximaliseren wordt de maximale uitsteltermijn opgelegd. Hij wordt gedurende een termijn van 5 jaar ontzet uit de rechten conform artikel 31,1° Sw.

Derde beklagde T.E. en vierde beklagde T.C. beschikken in België nog over een blanco strafregister. Gelet op hun afwezigheid ter zitting kan er niet gepeild worden naar hun intenties en huidige situatie.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn gepast.

4. Vordering tot verbeurdverklaring

4.1 Verbeurdverklaring van goederen die gediend hebben om het misdrijf onder tenlastelegging A te plegen.

De hierna bepaalde goederen, eigendom van eerste en tweede beklaagde, gebruikt om de bewezen verklaarde misdrijven voorzien onder tenlastelegging A te plegen, worden verbeurd verklaard overeenkomstig artikel 42, 1° van het Strafwetboek.

4.2 Rechtstreekse verbeurdverklaring van vermogensvoordelen verkregen uit het misdrijf onder tenlastelegging A en verbeurdverklaring bij equivalent.

Het Openbaar Ministerie vordert ten aanzien van eerste en tweede beklaagde overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43*bis* Sw. de verbeurdverklaring van de volgende in beslag genomen vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn;

- een geldsom van 3.990,00 euro gestort en in beheer bij het COIV
- een geldsom van 11.540,00 euro die zich thans bevindt bij de Nederlandse autoriteiten

Het Openbaar Ministerie vordert tevens ten aanzien van eerste en tweede beklaagde overeenkomstig het artikel 43*bis* Sw. de verbeurdverklaring van het equivalent van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn, of goederen of waarden die in de plaats ervan gesteld zijn en de inkomsten uit de belegde voordelen die niet werden gevonden in het vermogen;

- een bedrag van 147.400,00 euro.

De rechtbank is van oordeel dat de vordering van het Openbaar Ministerie gestaafd is aan de hand van het strafdossier. Deze werd op zeer gedetailleerde en redelijke wijze berekend aan de hand van de parameters uit het strafdossier waaronder de verklaringen van de slachtoffers en de chauffeurs.

Van de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, dienen de kosten die verbonden zijn aan de realisatie van het misdrijf niet in mindering te worden gebracht.

Gelet op de enorme winsten die eerste en tweede beklaagde boekten, en omdat criminaliteit niet mag lonen, worden de vermogensvoordelen op grond van de artikelen 42, 3° en 43*bis* Sw. verbeurd verklaard als volgt:

- in hoofde van eerste beklaagde: 73.700 euro, hierin begrepen het in beslag genomen bedrag van 3.990,00 euro;
- in hoofde van tweede beklaagde: 73.700 euro, hierin begrepen het bedrag van 11.540,00 euro dat zich thans bevindt bij de Nederlandse autoriteiten.

5. Burgerlijke vordering

Het staat vast dat burgerlijke partij O.M. schade leed ten gevolge het bewezen verklaarde feit voorzien onder tenlastelegging A.

Ze diende seksuele handelingen te stellen waar ze niet voor gekozen had, moest zeven dagen per week werken, moest heel de nacht samen met de chauffeur op pad en beschikbaar zijn en had geen controle over wie haar klanten waren. Als ze niet wilde werken werd er gedreigd dat ze daarna geen werk meer zou hebben. Ze ontving een derde van hetgeen de klanten betaalden en voelde zich hierdoor bestolen.

Ze vordert een schadevergoeding van 20 000 euro voor morele schade en 20 000 euro voor materiële schade. Ze legt geen bewijsstukken neer ter staving van haar vordering.

De rechtbank begroot de door de burgerlijke partij geleden schade naar billijkheid, moreel en materieel vermengd op 1.000,00 euro provisioneel te vermeerderen met de interesten.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 25, 31.1°, 33, 38, 40, 42, 43, 43bis, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80 strafwetboek

art. 4 V.T.Sv

art. 162bis, 182, 185, 186, 226, 227 Sv

artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,

alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **D.M., L.J.**,
bij verstek ten aanzien van **T.E., T.C., O.M.**,

Verleent akte van burgerlijke partijstelling aan O.M.

Op strafgebied

Ten aanzien van **D.M.**, eerste beklagde

Veroordeelt **D.M.** voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B :

tot een **gevangenisstraf van 5 jaar en** tot een geldboete van 72000,00 EUR, zijnde een geldboete van 9 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **2 jaar** en wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **36000,00 EUR**, zijnde 9 maal 500,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Ontzet **D.M.** uit de rechten zoals vermeld in artikel 31.1° lid van het Strafwetboek voor een termijn van **ZEVEN JAAR**;

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- BADP9127 - 211696 / 2021: 1 x laptop (...)
- BADP9126 - 211697 / 2021: 1x laptop (...)
- BADP9104 - 211703 / 2021: 1x gsm (...)
- BADP9414 - 211704 / 2021: 1x gsm (...)
- BADP9415 - 211705 / 2021: 1x (...)
- AABM9649 - 211706 / 2021: 1x (...)
- BADP9136 - 211707 / 2021: 1x gsm (...)
- BADP9103 - 211708 / 2021: 1x gsm (...)
- AABM9635 - 211709 / 2021: 1x gsm (...)
- BADP9422 - 211712/2021: 1x SIM-kaart (...)
- BADP9412 -211714 / 2021: 1x gsm Apple (...)
- BADP9413-211715/2021: 1 x SIM-kaart (...)
- BADP9137-211718/2021: 1 x gsm (...)
- BADP9128-215375/2021: 1 x laptop(...)
- BADP9357 - 222601 / 2021: 1x gsm (...)
- BADP9358 - 222602 / 2021: 1x gsm (...)
- BADP9359 - 222603 / 2021: 1x SIM-kaart
- BADP9361 - 222604 / 2021: 1x laptop(...)
- BADP9360 - 222605 / 2021: 1x laptop (...)
- BADP9102 - 226136 / 2021: 1x gsm (...).

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 73.700 euro, hierin begrepen het bedrag van 3.990,00 euro gestort en in beheer bij het COIV.

Veroordeelt D.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/4 \times 9509,54 = 2377,39$ EUR.

Ten aanzien van L.J., tweede beklaagde

Veroordeelt L.J. voor de tenlastelegging A :

tot een **gevangenisstraf van 4 jaar en** tot een geldboete van 72000,00 EUR, zijnde een geldboete van 9 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **2 jaar** en wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **36000,00 EUR**, zijnde 9 maal 500,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Ontzet L.J. uit de rechten zoals vermeld in artikel 31.1° lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**;

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 73.700 euro, hierin begrepen het bedrag van 11.540,00 euro dat zich thans bevindt bij de Nederlandse autoriteiten.

Veroordeelt L.J. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/4 \times 9509,54 = 2377,39$ EUR.

Ten aanzien van T.E., derde beklagde

Veroordeelt T.E. voor de tenlastelegging B:

tot een **gevangenisstraf** van **6 maanden** en tot een **geldboete** van **800,00 EUR**, zijnde **100,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 15 dagen.

Veroordeelt T.E. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/4 \times 9509,54 = 2377,39$ EUR.

Ten aanzien van T.C., vierde beklagde

Veroordeelt T.C. voor de tenlastelegging B:

tot een **gevangenisstraf** van **6 maanden** en tot een **geldboete** van **800,00 EUR**, zijnde **100,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 15 dagen.

Veroordeelt T.C. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/4 \times 9509,54 = 2377,39$ EUR.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de eis van de burgerlijke partij O.M. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt D.M. en L.J. *hoofdelijk* om als schadevergoeding voor morele en materiële schade te betalen aan de burgerlijke partij O.M. de som van: **duizend euro** **(1000,00 EUR) provisioneel** te vermeerderen met de vergoedende interesten begroot op de wettelijke interestvoet vanaf 1 februari 2020 tot op heden en met de gerechtelijke interesten vanaf heden.

Wijst het anders- en meergevorderde af als ongegrond.

oOOo

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10:

- E.K., voorzitter van de kamer, ondervoorzitter,
- H.R., rechter
- B.K., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 oktober 2023 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier B.D..